

พระราชบัญญัติลักษณะลี้มละลาย
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระ
ปกเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการดำรัสเหนือเกล้าฯ
สั่งว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นสมควรแก้ไขบทบัญญัติใน
กฎหมายลักษณะลี้มละลายบางบท

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติ
ขึ้นไว้โดยบทมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ลักษณะลี้มละลายแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๔”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะล้มละลาย ร.ศ. ๑๓๐ (พ.ศ. ๒๔๕๔) และใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕ (๓) คำปฏิญาณสาบานตัวพิสูจน์หนี้สินทุกฉบับ ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามหนี้สินที่ขอพิสูจน์โดยอัตราดังต่อไปนี้

หนี้สินไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ต้องเสียค่าธรรมเนียม ๕ บาท

เกิน ๑,๐๐๐ บาทถึง ๕,๐๐๐ บาท ต้องเสียค่าธรรมเนียม ๑๐ บาท

เกิน ๕,๐๐๐ บาทถึง ๑๐,๐๐๐ บาท ต้องเสียค่าธรรมเนียม ๑๕ บาท

เกิน ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป ต้องเสียค่าธรรมเนียม ๒๐ บาท

เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาให้เสียฉบับละห้าบาทเสมอทั้งหมด”

วันที่ ๖ มีนาคม ๒๔๗๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ หน้า ๖๒๗

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติลักษณะล้มละลาย ร.ศ. ๑๓๐ (พ.ศ. ๒๔๕๔) และใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๕ (๒) เจ้าหนี้คนใดไม่ยินยอมตามคำตัดสินของเจ้าพนักงานรักษาทรัพย์ในเรื่องพิสูจน์หนี้รายใดเมื่อเ็นาจที่จะร้องอุทธรณ์ต่อศาลภายในสิบสี่วันตั้งแต่ได้ทราบคำตัดสินของเจ้าพนักงานรักษาทรัพย์ การร้องอุทธรณ์เช่นนี้ให้ทำเป็นคำร้อง แต่เจ้าหนี้ต้องเสียค่าขึ้นศาลและค่าธรรมเนียมศาลต่าง ๆ ในจำนวนทุนทรัพย์นั้นเหมือนอย่างคดีธรรมดา”

ประกาศมาณวันที่ ๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๔
เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน